

lighed til Forhandling, vor fulde Beredvillighed til at komme overens om Punkter, som der endnu var Diskussion om. Derfor er det aldeles utilladeligt og utilbørligt, naar man siger, at der som Enderesultat her bliver ikke en Nedgang, men en Opgang af 1½ à 3 Mill. Kr. i den samlede Forbrugsbeskatning, thi det var kun et foreløbigt Tilbud fra Landstingets Side, en Udtalelse om, hvorledes vi gerne vilde have Toldloven indrettet, men vilde Folketinget ikke gaa ind derpaa, vare vi selvfølgelig nødsagede til at optage de Sager til Forhandling, og vi vilde overmaade gerne gøre det. Hvis det viste sig, at Folketinget ikke paa nogen Maade var at formaa til at give denne Forhøjelse af næsten 1 Mill. paa formalede Kornvarer og Have- og Markvækster eller disse Par Hundrede Tusinde Kroner paa Ost eller denne halve Millon paa Træer og Planter, Blomster etc., var det hele dermed færdigt, saa var hele den vældige Sum, som det ærede Medlem har talt saa meget om, forduftet.

Om Kompensationsspørgsmaalet ønsker jeg endnu kun at gøre en enkelt Bemærkning. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) udtalte, at i Toldkommissionen havde hans Parti stillet det Forslag, at der skulde gives en Kompensation af 3 Mill. Kr. gennem en Formue og Indkomstskat. Det kan godt være, det er meget muligt. Jeg vil blot sige, at naar det Forslag er stillet der, er det jo altsaa givet, at saa maatte Kompensationsspørgsmaalet tages op til samtidig Behandling, thi Toldkommissionen var jo ikke færdig, før det var gjort. Nu behøvede Kommissionsflertallet ingen Kompensation for sit Forslag, thi det havde Balance paa sine Toldlovsforslag, derfor kom Spørgsmaalet slet ikke frem der. Men hvis der havde været Tale om Kompensation, hvis vi ikke havde lavet, som vi gjorde i Flertallet, en i sig selv hvilende Toldlov, havde vi været nødsagede til samtidig at blive enige om Kompensationen eller forsøge paa at blive enige derom, men det er dette Forsøg, der netop under ganske tilsvarende Former foreligger nu, som Folketinget ikke vil have gjort, men har afskaaret fra ved at forkaste Forslaget om Brændevinsskatten. Jeg skal i

øvrigt ikke komme ind paa de ret kuriøse Antydninger, som det ærede Medlem gav af, paa hvilken Maade man skulde skaffe sig Kompensation. Det er ganske interessante Sider at læse. Der er den indenlandske Vinproduktion. Den fornøjede mig meget, thi jeg ved egentlig ikke, hvad det er for en Produktion. Men jeg vil kun tillade mig at gøre opmærksom paa en eneste Ting, nemlig den, at det ærede Medlem ved Omtalen af Jærnbannerne, og hvor ringe Udbytte de gav, i dydig Harme udtalte, at det dog var meget slemt, at alle de mange, som ikke rejse, skulle betale for dem, som rejse, paa Grund af de lave Takster osv. Naa, det ærede Medlem maa jo gerne være i denne Harme derover, men hvorledes kan han forlige det med, at han vil have, at alle de mange, som ikke drikke Brændevin, skulle betale for dem, som drikke Brændevin?

Til min ærede Kollega, det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen), vil jeg gerne tillade mig at gøre en enkelt Bemærkning. Han vidste ikke, hvorfor jeg havde den Mening, eller hvorledes jeg havde kunnet udtale dette, at vi fra alle Sider havde haft den Forudsætning, at der vilde blive givet en forhøjet Brændevinsskat som Kompensation, thi Forslagene her fra dette Ting, sagde han, lød jo stadig paa Balance. Det ærede Medlem vil ikke glemme — det vil sige, han havde i dette Øjeblik glemt det — men han vil ved nærmere Overvejelse erindre, at hver Gang vi havde disse Forslag til Behandling, beklagede vi, at Brændevinsskatten ikke var kommen med, og udtalte, at saa længe vi vare visse om, hvorledes Folketinget vilde stille sig til denne, og hvor meget det vilde give paa den, maatte vi nødvendigvis, da vi lagde Vægt paa, at der skulde være Balance, holde paa Balance paa Toldloven, men saa snart vi fik Brændevinsskatten herop, indrettede vi os saaledes, at vi gik betydelig nedad paa Toldloven. Vi have altsaa bestemt handlet under denne Forudsætning, og det er noksom bevist, ved hvad der er kommet frem fra mange Sider, ogsaa fra den højtærede Minister, at det er noget, som Folketinget meget godt har vidst, at det var Meningen. Dernæst udtalte det ærede Medlem, at vi ogsaa maatte have